

La tribuna

Ara ho veiem

Les qualitats, les actituds, les pràctiques per guanyar unes eleccions, no són les mateixes que per governar

JAUME
Bartumeu

El nombre de visitants i turistes segueix baixant. Un reglament que pretenia amagar els titulars d'inversions estrangeres retirat a corre cuita. Una pujada precipitada i d'amagat cap a París. Aquest final d'estiu és molt dolorós pel poder taronja.

Hi ha una forta sensació que el govern de DA no sap on va. S'havien autoconvençut que la seva arribada seria suficient per donar tranquil·litat a l'economia però l'economia empitjora cada setmana i els esdeveniments desborden totalment el govern d'Antoni Martí.

Els portaveus oficinosos intenten comunicar que es tracta únicament d'una qüestió de ritme en l'acció del Govern. S'han iniciat ajustaments i remodelacions. Bé, fins i tot podríem fer un esforç i creure-ho.

Però el ritme és una qüestió secundària: el que compta és l'orien-

tació.

I **Antoni Martí** està donant la impressió que no té cap full de ruta.

La pregunta és: ¿on anem?

De desplegar molta comunicació per anunciar moltes coses i afirmar que es treballaria molt s'ha passat a desconvocar sovint la roda de premsa setmanal que segueix el Consell de Ministres perquè no hi ha, suposem, res a dir.

Molt soroll per a no res.

Un govern constituït mitjançant l'agregació dels suposats *millors* podia donar, a l'inici, imatge de densitat i, fins i tot, de capacitat però aquell conjunt, ara es veu, no sap articular una política.

Les qualitats, les actituds, les pràctiques que poden ser útils per guanyar unes eleccions generals no són les mateixes que calen per governar. Ara ho veiem: es va consolidant la sensació que no hi ha ningú que porti el volant de l'Estat.

La política andorrana d'ençà l'arribada de l'onada taronja pateix de mals semblants als de l'espanyola: és confusa i contradictòria. Li manca aquest caràcter lineal i argumentat que dóna coherència a l'acció pública.

EL PRESIDENT americà **Harry Truman** va tenir una frase que sembla inspirar la comunicació de DA: «Si no aconseguíu convèncer a la gent, embrolleu-los».

Andorra es troba en una espiral perillosa: mentre augmenta la de-

socupació i s'han perdut milers de llocs de treball, es redueix el poder adquisitiu de les famílies i, en conseqüència, el consum interior.

Això esdevé en el marc d'una caiguda continuada i creixent de l'arribada de turistes i visitants per causa de la crisi dels nostres veïns.

El creixement zero o negatiu que es deriva de tot plegat, augmenta el dèficit pressupostari en el moment que hem de retribuir els préstecs a una taxa cada cop més elevada.

L'economia andorrana no podrà aguantar tres anys més de barroeries. No n'hi haurà prou amb passar el ribot per mirar de deixar més lliura la presentació del no res.

Totes les previsions macroeconòmiques que han aparegut a la premsa econòmica europea aquest estiu indiquen que el segon semestre del 2012 serà molt dur pel creixement i l'ocupació.

La recessió s'accentua i l'augment continuat de l'atur està tenent perillósament l'estabilitat social.

Els factors recessius són gairebé els mateixos arreu d'Europa que a Andorra: depressió de la demanda interna, caiguda dels llocs de tre-

ball induïda per les retallades, públiques i privades, i la persistència d'una contracció del crèdit que dificulta la supervivència de les empreses, fins i tot de les que són rendibles.

El perímetre d'una crisi tan complexa –una combinació d'un endeutament públic que s'atansa al col·lapse, congelació del crèdit, estalvi insuficient i costos socials disparats– obliga a una política econòmica molt clara, gradual i selectiva, que el Govern no ha sabut desenvolupar.

Antoni Martí i els seus ministres han liquidat en tot just 15 mesos el gran crèdit polític i social amb que van arribar al poder.

Molta gent va acabar creient que amb la simple arribada d'**Antoni Martí** al Govern s'acabarien tots els problemes. Aviat es va demostrar que això era fals. Però ara, després de les retallades i els favoritismes, el desànim augmenta, també creix el nombre de ciutadans que viuen en estat d'angúnia i es veu, es nota, que no hi ha cap orientació en la direcció de l'Estat. ≡

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata